דרשת עיד אל אדחא - עשרים הפסקות

אלוהים הוא גדול (תשע פעמים), אלוהים הוא גדול, שבח גדול הוא לאלוהים, וכבוד ה' בבוקר ובערב.

השבח לה', תהילה לו, הלל שלו גדול, ושמותיו מקודשים לו, וברכותיו אינספור, ואני מעיד שאין אלוהים.

חוץ מאלוהים לבדו, ללא פרטנר, ואני מעיד שמוחמד הוא משרתו ושליחו אלוהים שלח אותו בהדרכה ובדת האמת הו אלוהים, יהי ברכה ושלום על משפחתו להיות עליו בשפע.

באשר להלן: יראת ה' אלקיך, כי יראת כבודו, היא ההפרשה הטובה ביותר, שהיא ישועה ביום התקומה.

1. הו מוסלמים, אתם נמצאים באחד מימיו הגדולים של אלוהים, זה יום הקורבן, יום עיד אל-אדחה המבורך. יהי רצון ושלום ה', אמר: גדול הימים בעיני ה' יתברך ועליון הוא יום הקורבן, ואז יום התקומה.[1] באיזה יום מבקרים צליינים במינה?

הסוד הוא בהעדפת יום הקורבן על פני ימים אחרים. רוב טקסי החאג' נאספים עליו, כמו עולי הרגל המיידים אבנים על ג'מארת אל עקבה, שחיטת בהמת הקורבן, פתרון החאג' על ידי גילוח או חיתוך השיער, תוואף אל-איפאדה, סעי בין צפא למרווה, וקורבנות שחיטה לאנשים אחרים מלבד החאג', וטקסים אלו אינם מתרחשים בשום יום אחר מאשר ביום זה.

אלוהים גדול, אלוהים גדול, אין אלוהים מלבד אלוהים, אלוהים גדול, אלוהים גדול, השבח ל.

2. עובדי אלוהים, הדבר הגדול ביותר שמבדיל את החגים האסלאמיים מחגים ואירועים אחרים הוא שהם נקבעו לחוכמה עמוקה ולמטרות נשגבות, בין היתר, האדרת הטקסים של אלוהים, הבאת שמחה ואושר למאמינים. סובלנות של דת זו וקלותה לאלו ההולכים בה והולכים בדרכה הוא, יהי רצון ה' ושלום עליו, אמר: יום ערפה, יום הקורבן וימי תשרק הם החגים שלנו. אנשי האיסלאם הם ימים של אכילה ושתייה.[2]

אלוהים גדול, אלוהים גדול, אין אלוהים מלבד אלוהים, אלוהים גדול, אלוהים גדול, השבח אל.

3. הו מאמינים, אחת הדרכים הגדולות ביותר שבהן יכול מאמין להתקרב לאדונו ביום הגדול הזה היא הקרבת הקורבנות, שכן זו הסונה של שני החברים הגדולים אברהם ומוחמד עליהם השלום והברכה.

4. יש נימוסים וסונות לשחיטה, כולל הפנייתו כלפי הקיבלה, הזכרת שם אלוהים מעליו, ואומר: (הו אלוהים, זה ממך ובשבילך, אלוהים, זה בשמי ו בני ביתי, אלוהים, קבל זאת ממני).

5. רצוי שהקרבן ישחוט את קרבנו במו ידיו אם יש ביכולתו לעשות כן, ואחר כך ישחוט על ידי חיתוך שני הצווארים, שהם שני הווריד הגדולים משני צידי הקרבן.

6. אם הוא מינה מישהו אחר לשחוט את הקורבן שלו, אין בעיה הסוכן אומר: הו אלוהים, זה ממך ובשבילך, זה מטעם פלוני (והוא שם לו ), הו אלוהים, קבל את זה ממנו.

7. עליו לכסות את הסכין ולהרחיקה מהבהמה השחוטה, ולא לשחוט לעיני אחיותיה, בהתאם לדברי הנביא עליו השלום וברכות ה': (ה' קבע מעשים טובים). לכל דבר, אז אם אתה הורג, אז הורג היטב, ואם אתה שוחט, אז [שוחט היטב, ותשחיז כל אחד מכם את הלהב שלו, כדי שיקריב את קרבנו.)][3]

8. זמן השחיטה הוא ארבעה ימים: יום הקרבן, ושלושה ימי תשרק עדיף לשחוט ביום האיד, כדי שיפול בתוך עשרת ימי דחול-היג'ה.

9. שליח ה' יתברך וישן לו שלום, הקריב שני אילים לבנים וקרניים, והסביר מה יש להימנע מהקרבנות, באמרו: [4] כלומר, זה שאין לו מוח ארבעה אסורים בקרבנות.

10. שליח ה' יתברך וייתן לו שלום, לא יאכל כלום ביום העיד עד שיאכל מקרבנו.

11. משרתי ה' בתקופת שליח ה' - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - נהגו המוסלמים להקפיד על חיות הקורבנות והקורבנות, ולבחור את הטובים והשמנים שבהם הקרבן וככל שהוא יותר שלם בסגולותיו, כך הוא אהוב יותר על ה', והשכר גדול יותר לבעליו, ירחם ה' עליו, אמר: השכר על הקורבן פרופורציונלי לחלוטין לערך [5].

12. עבדי ה', אין הגדרה ספציפית למטרות הקרבן, אך דווח שאוכלים ממנו, מספקים ממנו ציוד לנסיעות והאכלת עני, כדברי הקב"ה (אז אכלו ממנו). ולהאכיל את המרוצים והמשוחררים.

בין הסונה הוא אמרו, יהי רצון ושלום ה' עליו: (אכלו ותפרנסו את עצמכם)[6], ובמסופר: אכלו והאכילו והימנעו או תחסכו[7].

13. אם נשחט הקרבן, אסור למכור ממנו, בין בשר או כל דבר אחר, אפילו העור.

14. מותר לכופר לתת חלק מבשר הקרבן כדי לחמם את ליבו ולהדגים את מצוות הדת.

15. לגבי השוחט, אין נותנים לו כלום מהקרבן תמורת השכר, והמקריב את הקרבן רשאי לתת לו קצת כסף תמורת עבודתו.

16. עובדי ה', אחרי היום הגדול הזה יבואו ימי מידות, שהם ימי תשרק, וציווה עלינו ה' אלקינו לזכור אותו תדיר לאמר: (וזכור את ה' בימים ספורים). בין הפעולות החשובות ביותר של ימי עיד: התביר בשלושת ימי תשרק, התביר המוחלט בכל עת עד השקיעה ביום השלישי לימי אל-תשרק, והתביר המוגבל בסיום התפילות. עד אחר הצהריים של היום השלישי לימי אל-תשרק אלוהים, אלוהים גדול, אלוהים גדול, השבח לאל.

אלוהים גדול, אלוהים גדול, אלוהים גדול, אין אלוהים מלבד אלוהים, אלוהים גדול, אלוהים גדול, אלוהים גדול, והשבח לאל.

17. עובדי ה', יום עיד וימי תשרק הם ימי אכילה, שתיה וזכרון לאל ה' אסור לצום ביום עיד וימי תשרק כי הם חג. 'אמר עליו שלום וברכת ה': ימי תשרק הם ימי אכילה ושתייה, ובמסופר: וזכר לה [8] .

18. בין פסקי העיד ויתרונותיו הגדולים ניתן למנות תקשורת בין מוסלמים, ביקור אחד בשני, קירוב לבבות, הגברת הבדידות וכיבוי אש הטינה, הטינה והקנאה ביכולתו של האסלאם לאסוף מוסלמים במקום אחד תפילות הן סימן ליכולתה לאחד אותם על האמת ולפייס את ליבם עם יראת שמים, בסמכותו של אל-נומאן בן בשיר, יהי רצון שאלוהים יהיה מרוצה ממנו, הוא אמר: שליח האלוהים, יהי רצון של אלוהים. ועליו השלום, אמר: הדוגמה של המאמינים באהבתם, בחמלתם ובאהדתם היא כמו הגוף אם איבר אחד מתלונן על כך, שאר הגוף מגיב על כך בלילות ללא שינה ובחום.[9]

אחד המעשים המומלצים במהלך האיד הוא לשמור על קשרי קרבה, שכן הקב"ה חייב את המשרת לשמור על קשרי קרבתו, במיוחד במהלך חתונות ואבל מי שיחבר את קרבתו, הקב"ה יחבר אותו, ומי שיפר את שלו קרבת משפחה, אלוהים ינתק אותו בסמכותו של עבד אלרחמן בן אוף, יהי רצון אלוהים ממנו, אמר: שליח האלוהים, יברך אותו אלוהים ויתן לו שלום.

יברך אותו ה' וישן לו שלום: אמר הקב"ה: אני הרחמן, בראתי את הרחם, וחילקתי לה את שמי, אז מי שיחבר אותה לשורשיה, ומי שיחתך אותה, אני כרתה אותה. ואפילו, או אמר: מי שיפילו אני אפילו [10] .

עבדי ה', מי שנמצא בריב עם קרובו, חברו או שכנו, שיסבול אותו אלוהים הכל יכול (אז מי שמפרגן ומתקן, שכרו הוא מאלוהים), והוא אמר (המאמינים הם רק אחים. , אז עשה שלום בין אחיך).

19. עבדי ה', ולברך על העיד טוב ומותר, ירחם ה' עליו, אמר: באשר לברך על יום העיד באומרם זה לזה במפגש עמו לאחר תפילת העיד: (. יהי רצון שאלוהים יקבל את זה מאיתנו וממך, ואלוהים יעניק לך את זה), וכדומה, זה מסופר בסמכות של קבוצת החברות שנהגה לעשות את זה, ואימאמים כמו אחמד ואחרים התירו את זה [11].

20. והישמרו, עבדי אלוהים, פן תחליף את ברכות ה' עליכם בבידור אסור, חוסר ציות וחטאים, כי חמתו ועונשו של אלוהים יבואו עליכם.

אלוהים גדול, אלוהים גדול, אין אלוהים מלבד אלוהים, אלוהים גדול, אלוהים גדול, השבח לאל.

אלוהים גדול, גדול, תודה רבה לאל, וכבוד ה' בוקר ורב.

אני אומר את זה, ואני מבקש מאלוהים סליחה עבורי ועבורך, כי הוא הסולח, הרמן.

הדרשה השנייה

אלוהים הוא גדול (שבע פעמים), אלוהים הוא גדול, הלל גדול הוא לה', וכבוד ה' בבוקר ובערב.

השבח לה' לבדו, ותפילות ושלום על מי שאין אחריו נביא.

21. הוי נשים מאמינות, אלוהים הנחה את האמהות של המאמינות בספרו, ואמר: (והישארו בבתיכם ואל תציגו את עצמכם עם התצוגה של הזמנים הפרה-אסלאמיים, ותעשו תפילה ושלמו זכאט וצייתו לאלוהים ושליחו), וההדרכה האלוהית הנדיבה הזו מיועדת לאימהות של המאמינות, ולאותן נשים של המאמינות שהולכות בדרכן עד יום התחייה. הו אתם שבעי רצון מאלוהים כאדונכם, מהאיסלאם כדתכם ומחמד, שלום וברכות אלוהים עליכם, כנביאכם, צייתו לאלוהים ושליחו, והיזהר מצעדיהם של השדים של האנושות. והג'ין, ונופל בפיתוי של תצוגה וערבוב.

מי שרוצה להיות בטוח, שיעסיק את עצמה במה שמועיל, ותפסיק לעקוב אחרי אנשי החטא והאי-מוסריות, כי בעקבותיהם יש השפעה רבה על השחתת הלב אמר אלוהים: (ואלוהים רוצה לפנות לך בתשובה, ורוצה הבאים אחרי הרצונות שתטות בנטייה גדולה).

מזל טוב לעיד, יהי רצון אושר ועונג עליך, שמחה ושמחה, יהי רצון שיתקבלו ממך מעשים טובים, תענוגות יחולקו לך, יסלח לך חטאיך, ישמח לבך במעשים טובים, תקוותיך. מילא, והצלחתך במעשים טובים.

אחר כך התפללו ובירכו את שליח ה', ומי שמתפלל עליו ברכה, יברך ה' עשר פעים.

הו אלוהים, יהי ברכה ושלום על עבדך ושליחך, נביאנו מוחמד, ועל כל משפחתו וחבריו.

הדרשה הוכנה על ידי: מג'יד בן סולימאן אל-ראסי, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, והיא מתפרסמת בכתובת www.saaid.net/kutob, https://t.me /jumah_sermons